

MIHMANDAR

gazete biz
Okulumuzun Sesi. Gençliğimizin İmzası!

Tarih:25 Haziran 2026 Perşembe
Sayı:4

GELECEĞE ATILAN İMZALAR: Hocalarımızın Gözünden Yeni Neslin Yolculuğu

Bu sayımızda mikrofonumuzu değerli hocalarımıza uzattık. Eğitimin, başarının ve geleceğin yeniden tanımlandığı bu dönemde, bizleri nasıl bir dünya okulunun beklediğini sorduk; derslerin ötesindeki hayat tecrübelerinden yeni nesil başarının ve motivasyonun sırlarına kadar çok önemli tavsiyeler aldık.

Hazırlayan: Hira Nur ŞENER

Hira Nur ŞENER: Unutamadığınız öğretmen var mı?

Tülinay ALGÜL: Evet, ortaokuldaki Türkçe öğretmenimi hiç unutamam. O dönemlerde kompozisyon ve şiir yazma konusunda çok iyiydim. Ayrıca yazdıklarımı okuma konusunda da gayet iyiydim. O dönemlerdeki türkçe öğretmenimiz benim bu yeteneğimden dolayı hukuk okumam gerektiğini söylemişti. O öğretmenimi bu yüzden unutamıyorum. Bir de matematik öğretmenim vardı. O öğretmenim de beni çok motive ederdi bir de on unutamıyorum.

Hira Nur ŞENER: Sizin döneminizde öğrencilerin en büyük derdi ya da karşılaştığı en büyük zorluk neydi?

Ahmet PARLAK: Benim dönemim aslında çok eski bir dönem değil ama en büyük dertlerimizden biri kaynak kitaplara ve teknolojiye ulaşımın bu kadar kolay olmamasıydı. Şimdiki gibi her bilgiye bir tıkla erişemiyorduk; araştırma yapmak, doğru kaynağı bulmak ve teknolojik imkanlardan faydalanmak bizim için ciddi birer zorluktu.

Hira Nur ŞENER: Bir öğretmen olarak bir günlüğüne yeniden öğrenci olsanız ilk yapacağınız şey ne olurdu?

Songül BİLİR: Bir gün bile izin almanın mucize olduğu öğretmenlik hayatımdan sonra, öğrenciliğin şanındandır diyerek o günü kendime "resmi uyku günü" ilan ederdim. Zümre toplantısı yok, nöbet yok... Telefonu sessize alır, akşama kadar uyurdum

Hira Nur ŞENER: Meslek hayatınızda karşılaştığınız en komik sınav cevabı neydi?

Aytekin KAYA: Eski çalıştığım bir okulda, felsefe yazılısında başıma gelmişti. Öğrenci, Aristo ve Sokrates ile ilgili soruda isimleri tam hatırlayamayınca ikisini birleştirip ortaya "Aristokrates" diye yepyeni bir filozof çıkarmıştı. Sınav kağıtlarını okurken beni dakikalarca güldüren, felsefe tarihine geçecek kadar dâhiyane ve komik bir cevaptı

Hira Nur ŞENER: Bugünün gençliğinde en çok beğendiğiniz ve takdir ettiğiniz özellikler nelerdir?

Fatma KARABAKLA: En çok sorgulayıcı ve bilinçli olmalarını beğeniyorum; kendi anne babalarının kuşağına kıyasla her şeyi çok daha fazla araştırıyor ve haklarını savunuyorlar. Ayrıca teknolojiye inanılmaz hakimler. Canva kullanmaktan video çekimlerine, dijital dünyada yaratıcı içerikler ve projeler geliştirme konusunda gerçekten çok başarılılar.

Hira Nur ŞENER: Okulda telefonlar bir günlüğüne yasaklansaydı sizce kim daha çok zorlanırdı; öğrenciler mi, öğretmenler mi?

Ersin DEMİR: Bence açık ara her iki taraf da aynı derecede zorlanırdı. Çünkü artık yaş fark etmeksizin hepimiz birer teknoloji bağımlısı haline geldik. Telefonlar elimizden düştüğü an o bireyselleşmiş, dijital dünyaya gömülmüş hayatlarımızda ne yapacağımızı şaşırırız; bu yüzden iki taraf için de sınav olurdu.

Hira Nur ŞENER: Geçmişe gidip lise yıllarınızdaki halinizle konuşma şansınız olsa ona ne gibi tavsiyeler verirdiniz?

Fevzi TOKER: Açıkçası o dönemki bazı gençlik heyecanlarımdan veya okulu ekmelerimden pişman değilim; ama tabii ki "Keşke yapmasaydım" dediğim yerlerde kendimi uyarırdım. Ona en büyük nasihatim şu olurdu: "Geleceğin için keşke daha iyi bir lise kazanmaya çalışsaydın, bir yabancı dil öğrenip kendini geliştirseydin ve en azından bir alanda erkenden uzmanlaşsaydın."

Hira Nur ŞENER: Öğrenciyken yaptığınız en büyük yaramazlık neydi?

Büşra SONAY: Aslında pek yaramaz bir öğrenci değildim. Ama şimdi geriye dönüp baktığımda, "Keşke yapsaydım" dediğim şeyler var: Mesela hocalarımla daha fazla muhabbet edebilir, İpekçilik'teki o güzel şadırvanda çok daha fazla vakit geçirebilirdim

Hira Nur ŞENER: Okul yıllarınızdan bugüne kadar hâlâ sakladığınız, sizin için özel bir eşya var mı?

Mine SÜNGÜ: Evet, var. Öğrenciyken katıldığım bir kitap yarışmasında dereceye girmiştım ve ödül olarak bana bir şal hediye etmişlerdi. Benim için hem o başarının hem de öğrencilik yıllarımın çok değerli bir anısı olduğu için o şalı hâlâ özenle saklıyorum.

Hira Nur ŞENER: Okul hayatınız boyunca üzerinizde en çok iz bırakan, unutamadığınız bir öğretmeniniz var mı?

Meryam KAHRAMAN: Benim hayatıma dokunan iki farklı öğretmen figürü var. İlkokulda Trabzonlu, tatlı sert bir hocamız vardı; ders çalışma disipliniyi tamamen onun sayesinde kazanmıştık. Ortaokuldaki fen bilimleri öğretmenimizin bize o içten ve sıcak yaklaşımı ise benim öğretmenlere ve okula olan bakış açımı tamamen değiştirmişti. İkisini de hiç unutamam.

**Yeşil Devlet Hatun Anadolu İmam
Hatip Lisesi Öğretmenleri**

**Röportaj:
Hira Nur ŞENER**

EKİBİMİZ

**Danışman Öğretmen:
Züleyha HAYIRLI**

**Basın Yayın Kulübü
Başkanı:Nesrin ULAŞ**

**Editör:
Zeynep Su YÜCE**

**Tasarım Editörü:
Şeyma BOZKURT**

Gençlik Kampı Yoğun Katılımla Gerçekleştirildi

Okulumuz tarafından düzenlenen Gençlik Kampı etkinliğinde öğrenciler, eğlenceli ve öğretici faaliyetlerle dolu bir gün geçirdi. Kamp programı kapsamında gerçekleştirilen etkinlikler, öğrencilerin hem sosyal yönlerini geliştirmelerine hem de birlikte kaliteli vakit geçirmelerine olanak sağladı.

Etkinlik boyunca öğrenciler çeşitli oyunlara, sportif faaliyetlere ve grup çalışmalarına katıldı. Kamp süresince takım ruhunu güçlendiren aktiviteler sayesinde öğrenciler dayanışma ve iş birliğinin önemini deneyimleme fırsatı buldu.

Öğretmenlerin rehberliğinde gerçekleştirilen programda öğrenciler günlük okul ortamının dışında farklı deneyimler yaşarken, keyifli ve verimli vakit geçirdi. Kamp sonunda öğrenciler, etkinlikten duydukları memnuniyeti dile getirerek bu tür organizasyonların devam etmesini istediklerini belirtti.

Düzenlenen Gençlik Kampı, öğrencilerin hem eğlenmesine hem de sosyal becerilerini geliştirmesine katkı sağlayan başarılı bir etkinlik olarak hafızalarda yer edindi.

Mezuniyet Coşkusu ve Veda Hüznü Bir Arada

Okulumuzda düzenlenen mezuniyet töreni, öğrenciler, öğretmenler ve velilerin katılımıyla büyük bir coşku içinde gerçekleştirildi. Uzun ve emek dolu bir eğitim sürecinin ardından mezun olan öğrenciler, diplomalarını alarak yeni hayatlarına ilk adımlarını attı.Tören boyunca öğrenciler hem mezuniyet sevincini yaşadı hem de arkadaşları ve öğretmenleriyle geçirdikleri yılların anılarını paylaştı. Yapılan konuşmalarda eğitimin önemi vurgulanırken, mezun öğrencilere gelecekteki yaşamlarında başarılar edildi.

Programın en heyecanlı anlarından biri ise öğrencilerin keplerini gökyüzüne fırlattığı an oldu. Alkışlar eşliğinde yaşanan bu unutulmaz dakikalar, törene katılan herkes için duygu dolu anlar oluşturdu.

Bir dönemin sona erdiği mezuniyet töreni, öğrencilerin geleceğe umutla bakmalarını sağlayan anlamlı bir etkinlik olarak hafızalarda yer etti.

Bir kamp, sayısız anı...

Kepler havaya, hayaller geleceğe yükseldi

Instagram Gönderimiz

Instagram Gönderimiz

Bakmadan Geçme: Gözümüzden Kaçmayan Detaylar

MANŞETTE BUGÜN: VAKTİ KUŞANMAK

Vakti Kuşanmak Projesi, öğrencilerin zamanı verimli kullanma bilinci kazanmasını, sorumluluk duygularını geliştirmesini ve değerlerini günlük hayatlarına yansıtma hedeflemektedir.

Proje kapsamında yıl boyunca gerçekleştirilen çalışmalar, öğrencilerimizin araştıran, üreten ve kendini geliştiren bireyler olarak yetişmelerine katkı sağlamıştır.

Düzenlenen yıl sonu sergisi ise ortaya konulan emeklerin paylaşılmasına, kazanımların görünür hâle gelmesine ve öğrencilerimizin başarılarının ziyaretçilerle buluşmasına vesile olmuştur.

Projenin sonunda öğrencilerimiz, namazın yalnızca bir ibadet değil; disiplin, sorumluluk ve zaman yönetimi açısından da önemli bir rehber olduğunu deneyimleme fırsatı bulmuştur. Kazanılan bu bilinç ve farkındalığın, öğrencilerimizin gelecekteki yaşamlarına da olumlu katkılar sağlaması hedeflenmektedir.

Sergi, yalnızca bir ürün tanıtımı değil; aynı zamanda öğrencilerimizin yıl boyunca gösterdikleri gayretin, azmin ve özverinin somut bir göstergesi olmuştur. Bu projeyi içtenlikle ve büyük bir özveriyle yürüten Büşra Sonay ve Emine Çalı hocamıza teşekkür ediyoruz.

Instagram Gönderimiz

Zeynep BOSTANCI

Tarihin Sustuğu Yerde Başlayan İbadet: Ayasofya'da İlk Namaz

Türk ve İslam tarihinin en önemli dönüm noktalarından biri olan İstanbul'un fethi, Ayasofya'nın camiye dönüştürülmesiyle manevi bir mühürle taçlanmıştı. 29 Mayıs 1453'te şehre giren Fatih Sultan Mehmed'in gerçekleştirdiği ilk şükür namazı ve ardından 1 Haziran 1453'te kılınan ilk Cuma namazı, sadece bir mekanın statü değişimini değil, bir devrin kapanıp yeni bir medeniyetin yükselişini simgeliyordu.

Fetihle Gelen İlk Secde: 29 Mayıs 1453

Fatih Sultan Mehmed, İstanbul'a girdiği gün doğrudan Ayasofya'ya yöneldi. Mabedin içine girdiğinde çevreyi inceleyen genç sultan, İslam'ın fetih geleneği doğrultusunda, mabedin apsis kısmına geçerek ilk şükür namazını bizzat eda etti. Bu an, Bizans için bir devrin sonu, Osmanlı için ise "Fetih" in taçlanması anlamına geliyordu. Tarihi kaynaklara göre Fatih, burada fetih ezanının okunmasını emretti ve Ayasofya, fethin en büyük sembolü haline geldi.

Tarihi Bir Cuma: 1 Haziran 1453

Fetih sonrası sadece üç gün içinde, Ayasofya'nın iç mekanı İslam ibadetine uygun şekilde hazırlandı. Mihrap ve minber yerleştirildi, tasvirlerin üzerine İslam estetiğine uygun şekilde mermer veya perdelerle kapatma işlemleri yapıldı.

1 Haziran 1453 tarihinde ise İstanbul'un ilk Cuma namazı, Akşemseddin Hazretleri'nin kıldırıldığı hutbe ve namazla eda edildi. Binlerce mücahidin, komutanın ve Fatih'in omuz omuza saf tuttuğu bu gün, Ayasofya'nın 481 yıl sürecek cami statüsünün ilk resmi adımı oldu.

Ayasofya'nın Önemi: Bir Medeniyetin Sembölü

Ayasofya'nın camiye çevrilmesi, fethin bir "tapusu" olarak kabul edilir. Fatih Sultan Mehmed'in vakfiyesiyle kurulan bu sistem, yüzyıllar boyunca İstanbul'un manevi merkezi olmayı sürdürdü.

Fethin Sembölü: Ayasofya, İslam dünyası için zaferin ve İstanbul'un artık bir İslam şehri olduğunun en somut nişanesidir.

Vakıf Hukuku: Fatih Sultan Mehmed'in vakfiyesi, yapının ilelebet cami olarak kalmasını şart koşmuş, bu durum günümüze kadar taşınan hukuki ve vicdani bir miras olmuştur.

Manevi Miras: 24 Temmuz 2020'de 86 yıl süren müze statüsünün ardından, Danıştay'ın kararı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın imzasıyla tekrar ibadete açılan Ayasofya, bugün yeniden milyonlarca inananı kucaklamaya devam ediyor.

Ayasofya, bugün sadece bir yapı değil; tarih, sanat ve inancın birleştiği, İstanbul'un kalbinde atan bir vicdan ve hafıza mekânı olma vasfını korumaktadır.

Daha detaylı bilgi.

MIHMANDAR
gazete biz

O s m a n l ı ' d a n İ z l e r

Osmanlı Kahvehanelerinin Yıldızları: Günümüz Stand-up'ının Atası Meddahlar

Sözlü kültür geleneklerinin en köklü bileşenlerinden biri olan meddahlık, dramatik sanatlar literatüründe tek kişilik bir anlatı türü olarak tanımlanmaktadır. Tarihsel süreçte toplumsal iletişim, eğlence ve kültürel aktarım mekanizmalarının merkezinde yer alan bu sanat dalı, asgari dekoratif unsurlarla maksimum anlatım zenginliğine ulaşmayı hedefleyen yapısal bir formülasyona sahiptir. Meddahlık sanatı, sahne tasarımı açısından tamamen minimalist bir yapı sergilemektedir. Anlatının odağında yüksekçe bir platform (peştahta veya sandalye) ile bu sanata özgü iki temel araçsal nesne bulunur: Makreme (mendil) ve Pîşvâ (baston/sopa). Mendil (Makreme): Anlatı akışında farklı coğrafi bölgelerin kıyafet unsurlarını, mesleki aksesuarları veya baş örtülerini sembolize etmek amacıyla biçimlendirilir. Aynı zamanda ses morfolojisini değiştirmek ve akustik illüzyonlar yaratmak amacıyla ağız kapatma unsuru olarak da kullanılır.

Baston (Pîşvâ): Performansın başlangıcını ses yoluyla ilan etmek amacıyla zemine vurulan bir ritim aracıdır. Anlatının içeriğine göre tüfek, süpürge, kapı kolu veya binek hayvanı gibi somut nesnelerin yerini alan bir metafor işlevi görür. Bir meddah anlatısı, belirli biçimsel kalıplara ve kronolojik bir sıraya göre ilerler:

Başlangıç (Giriş): Performans, bastonun yere vurulması ve "Hak dostum Hak!" formülüyle açılır. Bu kalıp, anlatının kurmaca dünyasına giriş niteliğindedir.

Gövde (Gelişme): Farklı edebi türlerden (halk hikayeleri, klasik anlatılar, güncel olaylar) beslenen ana olay örgüsü, mizahi ve eleştirel bir dille aktarılır.

Bitiş (Sonuç): Anlatı, metnin dilsel hataları için af dilenen klişe bir kapanış cümlesi ("Sürç-i lisan ettiyse affola") ve bir sonraki performansın yerini belirten bir duyuru ile sonlandırılır. Geleneksel tiyatro ve anlatı sanatlarının temel yapı taşlarından biri olan bu form, 2008 yılında UNESCO tarafından

"İnsanlığın Somut Olmayan Kültürel Mirası Temsili Listesi"*ne dahil edilmiştir. Sözlü edebiyatın, dramatik sahne tekniklerinin ve dilsel zenginliğin korunması açısından kültürel antropoloji ve tiyatro tarihi çalışmalarında kaynak materyal olarak incelenmeye devam etmektedir.

BİLİYOR MUYDUN?

Meddahlık sanatı, mimari açıdan iki ana mekânda icra edilmiştir: Saray odaları ve kamusal kahvehaneler. Mahalle kahvehanelerinde yüksek bir sedir veya sandalye üzerine konumlanan meddah, fiziksel yüksekliği sayesinde akustik avantaj elde etmiş ve ses dalgalarının mekânın en arkasına kadar ulaşmasını sağlamıştır. Bu durum, dönemin ilkel akustik şartlarında doğal bir ses amplifikasyonu (yükseltme) sağlamıştır.

BİLİYOR MUYDUN?

Osmanlı döneminde yapılan çıkıntı (köşk) tipi kuş evlerinin, aslında dönemin anıtsal sivil mimarisinin \$1/50\$ veya \$1/100\$ oranında küçültülmüş birer mimari maketi olduğunu biliyor muydunuz? Dönemin taş ustaları (nahitler), milimetrik hesaplamalar yaparak koca bir saray cephesini, pencerelerini, kubbe kıvrımlarını ve saçak eğimlerini tek bir taş blok üzerine kusursuz bir geometrik simetriyle kazımışlardır. Bu yönüyle kuş evleri, sadece ekolojik bir barınak değil; mikroskobik ölçekte bir cephe mühendisliği harikasıdır.

Duvarlardaki Taş Estetiği: Osmanlı Mimarisinde Kuş Evleri Yapıları

Osmanlı mimarlık ekolünün en özgün mikro-yapısal elemanlarından biri olan kuş evleri (kuş köşkleri veya güvercinlikler), dini ve sivil mimari yapılarda cephe tasarımının estetik ve işlevsel bir bileşeni olarak öne çıkmaktadır. 16. yüzyıldan itibaren gelişim gösteren ve 18. yüzyıl Barok/Rokoko döneminde zirve noktasına ulaşan bu yapılar; taş, tuğla ve ahşap malzemenin mikroskobik ölçekte işlenmesiyle elde edilen mühendislik ve tasarım ürünleridir. Camiler, medreseler, kütüphaneler, hanlar, köprüler ve çeşmelerin dış cephelerine entegre edilen bu yapılar, sadece görsel bir bezeme unsuru olmayıp dönemin ekolojik fauna duyarlılığını ve yapı fiziği hesaplamalarını yansıtmaktadır. Osmanlı kuş evleri, mimari tasarımlarına ve cepheye uygulanan biçimlerine göre genel olarak iki temel kategoriye ayrılmaktadır:

Oyma (Hücre) Tipi Kuş Evleri: Duvar yüzeyinin içeriye doğru oyulmasıyla elde edilen, niş şeklindeki basit odacıklardan oluşur. Cephe yüzeyiyle hemzemin olan bu yapılar, dış etkenlere karşı korunaklı bir mikro-barınak işlevi görür.

Çıkıntı (Köşk) Tipi Kuş Evleri: Duvar yüzeyinden dışarıya doğru taşan, konsollar (bindirmeler) üzerinde taşınan ve minyatür bir saray, cami ya da köşk modellemesine sahip olan karmaşık mimari yapılardır. Bu tipolojide pencereler, kubbeler, kemerler, sütunlar ve çatı saçakları gibi anıtsal mimari unsurlar milimetrik ölçekte taklit edilir. Kuş evlerinin dış cephedeki estetik görünümünün arkasında, iç mekânda ciddi bir fonksiyonel mimari yatmaktadır.

Dışarıdan bakıldığında tek veya birkaç pencere gibi görünen giriş deliklerinin arkası, taşın içi oyularak labirentimsi odacıklara bölünmüştür.

Yalıtım Katmanı: Odacıkların derinliği, dışarıdaki aşırı sıcak veya soğuk havanın kuşların kuluçka alanına doğrudan ulaşmasını engelleyecek şekilde, duvar kalınlığının \$1/3\$'ü oranında hesaplanırdı.

Hava Sirkülasyonu: Giriş delikleri, iç mekânda ölümcül olabilecek hava akımını (cereyanı) önlemek amacıyla hiçbir zaman karşılıklı iki delik aynı aks üzerine gelecek şekilde açılmazdı; şaşırtmalı bir geometrik düzen takip edilirdi.

Osmanlı Sivil Mimarisinin Mühendislik Sırrı: "Sadaka Taşları"

Osmanlı kent dokusunun ve sivil mimari elemanlarının en minimalist ve işlevsel parçalarından biri olan sadaka taşları, kamusal alan tasarımlarında sosyal lojistik ve mimari estetiğin birleştiği özgün mikroyapılardır. Genellikle cami avluları, mezarlık girişleri, çarşı merkezleri ve loş sokak kesişimlerinde konumlandırılan bu taş yapılar; silindirik, kare veya dikdörtgen prizmatik formlarda tasarlanmış taş bloklardan oluşur. İnsani etkileşimin tamamen görünmez kılınmasını hedefleyen bir mühendislik mantığıyla üretilen bu yapılar, yerleşim geometrisi, boyutsal oranları ve mikroklimatik detayları ile dönemin şehir planlama disiplininin önemli verilerini taşımaktadır. Sadaka taşları, mimari formlarına göre ana hatlarıyla üç farklı grupta incelenmektedir. Form varyasyonları, taşın yerleştirileceği kamusal alanın genişliğine ve mimari bütünlüğe uyum sağlayacak şekilde tasarlanmıştır:

Silindirik (Sütun) Tipi Sadaka Taşları: Antik dönem sütun tamburlarının devşirilmesiyle ya da masif mermerin silindirik hatlarla işlenmesiyle elde edilir. Genellikle meydanlarda ve anıtsal yapıların girişlerinde yer alır.

Prizmatik (Blok) Tipi Sadaka Taşları: Kare veya dikdörtgen kaideli, küfeki taşı veya mermerden imal edilen, cephe duvarlarına bitişik ya da bağımsız dikitler şeklinde yükselen yapılardır.

Duvar Nişi Tipi Sadaka Taşları: Bağımsız bir taş blok yerine, ana yapının (cami, medrese veya çeşme duvarı) dış cephesine gömülü, küçük pencereli oyuklar (nişler) şeklinde tasarlanmış mimari hücrelerdir. Osmanlı metropol planlamasında (özellikle İstanbul, Bursa, Edirne gibi merkezlerde) sadaka taşları tekil yapılar olmayıp birer kentsel lojistik ağ parçası olarak kurgulanmıştır. Bir şehrin sadaka taşı haritası incelendiğinde, taşların birbirine olan mesafelerinin ve konumlarının kentin nüfus yoğunluğu haritasıyla senkronize olduğu görülmektedir.

Kentin giriş kapılarından (sur kapıları) başlayarak merkezi külliyele kadar uzanan aks üzerinde, belirli menzillerde (yürüme mesafesi hesaplarına göre) konumlandırılan bu yapılar, dönemin kentsel donatı elemanları (street furniture) literatürünün en erken ve en işlevsel örnekleri arasında kabul edilmektedir.

BİLİYOR MUYDUN?

Rüzgarlı havalarda hazneye bırakılan paraların uçmaması için, taşın yanına mukavemet (direnc) sağlaması amacıyla birkaç küçük pürüzsüz taş bırakıldığını; parayı bırakan odağın rüzgar önlemi olarak paranın üzerine bu taşları koyduğunu biliyor muydunuz?

Bu sefer rotayı Osmanlı'daki bilim, teknoloji ve zaman mühendisliğine çeviriyoruz: "Muvakkithaneler ve Güneş Saatleri."

Muvakkithaneler, kelime anlamı olarak "zamanın belirlendiği mekân" demektir. Bu yapılar mimari açıdan genellikle tek katlı, çok köşeli (genellikle sekizgen veya kare planlı) ve kentin ana sirkülasyon noktalarına hakim pencereleri olan yapılar olarak tasarlanmıştır.

Gözlem ve Kadran Odaklı Mimari: Yapıların pencereleri, içerideki astronomların (muvakitlerin) gökyüzünü ve dışarıdaki mekanik saat kadranlarını en geniş açıyla görebileceği şekilde konumlandırılırdı.

Alet Envanteri: İç mekânda zamanı ve coğrafi koordinatları hesaplamak amacıyla; usturlap (gök cisimlerinin yüksekliğini ölçen alet), rubu tahtası (sinüs ve trigonometri hesap cetveli) ve mekanik sarkaçlı saatler bulunurdu. Muvakkithanelerin dış duvarlarında veya cami avlularında yer alan güneş saatleri, güneşin gün boyu izlediği yörüngeyi ve oluşan gölge boyunu mermer bir blok üzerine matematiksel grafiklerle aktaran düzeneklerdir.

Bir güneş saatinin çalışması ve inşası şu bilimsel parametrelere dayanmaktaydı: Mil (Gnomon) Açısı: Mermer levhanın ortasına dikilen metal milin açısı, strictly (kesinlikle) o yapının bulunduğu şehrin enlem derecesine göre hesaplanırdı. Milin açısındaki 1 derecelik hata, zaman hesaplamasında dakikalarca sapmaya neden olurdu.

Hiperbolik Eğriler (Burç Çizgileri): Mermer yüzey üzerindeki çizgiler sadece saatleri göstermezdi. Güneşin mevsimsel döngülerine (ekinoks ve gün dönümleri) göre gölge boyunun değişimini ölçen hiperbolik eğriler sayesinde, o günün hangi aya veya burca denk geldiği de astronomik olarak hesaplanabiliyordu.

BİLİYOR MUYDUN?

Güneş saatlerinin sadece güneşli günlerde çalışabilmesi nedeniyle, bulutlu günlerde muvakkithanelerde zaman tayini için kum saatleri ile su saatlerinin (pank) devreye sokulduğunu ve zaman akışının mekanik olarak kesintisiz takip edildiğini biliyor muydunuz?

Şeyma BOZKURT

MIHMANDAR
gazete biz

G ö z ü m ü z d e n K a ç m a s ı n

Tatil Bavuluna İyiliği Sığdıralım BİR GÜNE BİR İYİLİK Hareketi!

- Bir arkadaşının eksik dersini tamamlamasına yardımcı ol.
- Bir aile büyüğünden bir hayat tecrübesi dinle.
- Evde kullanılmayan kâğıtları geri dönüşüme ayır.
- Bir arkadaşına motive edici bir mesaj gönder.
- Mahallendeki bir hayvanı sevip onunla ilgilen.
- Bir arkadaşının başarısını başkalarının yanında takdir et.
- Evin bir odasını düzenlemeye yardım et.
- Birine içten bir özür dilemen gerekiyorsa dile.
- Bir yakınının işini kolaylaştıracak küçük bir yardım yap.
- Evde geri dönüşüm kutusu oluştur.
- Bir arkadaşını güzel bir davranışı için tebrik et.
- Bir arkadaşına kitap veya dergi ödünç ver
- Ailene birlikte oyun oynamayı teklif et.
- Bir arkadaşının eşyasını bulmasına yardım et.
- Evde su tasarrufu yapmak için önlem al.
- Birine yeni bir şey öğret.
- Bir arkadaşının fikrini dikkatle dinle

- Bir arkadaşına yeni başlayan bir konuda destek ol.
- Bir aile büyüğünün eski fotoğraflarını birlikte incele.
- Bir arkadaşının kendine güvenini artıracak güzel sözler söyle.
- Evdeki kitapları düzenle.
- Bir arkadaşının yalnız kalmaması için onunla vakit geçir.
- Birine teşekkür notu yaz.
- Gün boyunca yaptığın iyilikleri not ederek bir iyilik günlüğü oluştur.

Beril TÜRK

İyilik

İyilik, karşılık beklemeden birine yardım etmek ve onu mutlu etmektir. İyilik, insanlar arasındaki sevgi ve dayanışmayı artırır.Şimdi sizlere yaz tatili boyunca her bir gün yapabilmeniz için bazı iyilik önerileri sunacağım.

Bahçedeki veya sokaktaki bir çiçeği sula.Arkadaşınla güzel vakitler geçir.Evdeki işlere yardım et.Yaşlı bir komşuya yardım et.Sokak hayvanlarına su bırak.Kullanmadığın temiz kıyafetlerini bağışla.Bir öğretmenine teşekkür et.Birine samimi bir iltifat et.Çevrende gördüğün çöpleri topla.Bir fidan veya tohum ek.Birine derslerinde yardım et.Birinin moralini yükseltecek bir not yaz.Sokak hayvanları için mama bırak.Birine sıranı ver.Evdeki bitkilerin bakımını yap.Bir aile büyüğünü arayıp hâlini hatırlarını sor.

Kullanmadığın kitapları ihtiyacı olabilecek birine ver.Bir arkadaşının anlattıklarını dikkatle dinle.Birine kapıyı tut.Mahallendeki bir parkta kısa bir temizlik yap.

Bir camide Kur'an, tesbih ya da seccadeleri düzenle.

Bir arkadaşına ders notlarını paylaş.Bir kişi için gizlice dua et.Birine el yapımı küçük bir kart hazırla.Bir çalışanı emekleri için takdir et.İhtiyaç sahibine sadaka ver.Biriyle güzel bir söz ya da hadis paylaş.

Ufak adımlarla olsada gıybet etmemeye dikkat et.

Bir çocuğa kitap oku ya da okumasında yardımcı ol.

O gün Kur'an'dan birer sayfa okumaya gayret et.

İyilik, insanların birbirine sevgi, saygı ve yardımlaşma duygularıyla yaklaşmasını sağlar. Bireysel olarak kişiye mutluluk, huzur ve manevi gelişim kazandırır. Toplumda ise birlik, beraberlik ve dayanışmayı güçlendirerek insanların daha güvenli ve mutlu bir şekilde yaşamasına katkı sağlar. Bu yüzden iyilik, hem birey hem de toplum için çok değerlidir.

Detaylı bilgi.

Merve Cemile ÖZGÜR

